

What design means for me

As a typographic designer I think of myself as a designer of the printed word. Which isn't to say that the spoken word is in good hands with me.

Mankind has divided the branches. In the course of history a great number of occupations have come into being, from which each person can choose according to interests, disposition and opportunities. Each of these occupations finds its expression in form. In this sense we are all designers and makers of the forms in which things present themselves to us.

Form is the condition through which a common life becomes possible: through which a relationship between people comes about. Design determines the quality of our common life. It is extremely important to stress this.

In some cases, when knowledge and insight are missing from a particular field of expression, a collaboration is attempted with people who explicitly concern themselves with the design of given material: 'form givers'. I prefer to call them designers, because an essential process needs to go on prior to the form. Design should be able to be seen fittingly inserted into a desired social structure.

Graphic designers act as intermediaries. They maintain the relationship with the graphic industry, for which some specialist knowledge is necessary. There is always talk of a given message (the job) and of the one who is to be informed (the public). Between them stands the designer with a specific outlook and knowledge of things.

For good things to happen, there has to be a dialogue, with mutual respect, between the client and the designer.

Wat vormgeving voor mij betekent

Als typografisch ontwerper beschouw ik mijzelf als vormgever van het gedrukte woord, waarmee nog niet gezegd is dat ook het gesproken woord bij mij in goede handen is.

De mensheid heeft de taken verdeeld. In de loop van de geschiedenis zijn daaruit een groot aantal bezigheden ontstaan, waaruit een ieder vanuit zijn belangstelling, geaardheid en mogelijkheden een keuze kan maken. Elk van deze bezigheden drukt zich uit in vorm. In die zin zijn wij allen vormgevers en makers van de gedaante waarin de dingen zich aan ons voordoen.

Vorm is de voorwaarde waaronder een samenleving mogelijk wordt, waardoor een relatie ontstaat van mens tot mens. Vormgeving bepaalt de kwaliteit van onze samenleving. Het is wel degelijk van belang ons daar druk over te maken. In sommige gevallen, wanneer kennis en inzicht op een speciaal uitdrukkingengebied ontbreken, wordt er samenwerking gezocht met mensen die zich expliciet bezighouden met de vormgeving van een gegeven: de vormgevers. Liever noem ik ze ontwerpers, omdat aan de vorm een wezenlijk proces behoort vooraf te gaan.

Ontwerpen zou gezien kunnen worden als het op de juiste wijze inpassen in de gewenste maatschappelijke structuur. Grafisch ontwerpers treden op als intermediair. Zij onderhouden de relatie met de grafische industrie, waardoor kennis van zaken op dat gebied noodzakelijk is. Er is altijd sprake van een gegeven boodschap (de opdracht) en degene die geïnformeerd dient te worden (het publiek). Daartussen staat de ontwerper met zijn specifieke opvatting en kennis van zaken.

Each one should understand and trust the other, and should above all have a social desire. Further, the designer should see the import of the job and be alert to those to whom it is directed, to come to the right choices. Because — like much in life — designing is making choices.

Choices from an often large number of possibilities and in the light of an analysis of the job and an idea of the audience. Yet even after this selection there are sufficient possibilities remaining to establish uncertainty. Each choice always shuts out other possibilities. This process of choices has to continue until there remain the essential ingredients, which for the designer at that moment, for that purpose, are essential in coming to the final form.

During this process both rational and emotional considerations are in play. Rational factors tend to be distilled out of the job itself and can also be determined through the constraints and possibilities that the techniques of production offer. Emotional aspects are a more delicate matter, because more subjective.

In good design, I suggest, the expression must exhibit a certain tension and/or harmony between functionality and the qualities of attraction. The content of the message has to come over, but the way in which this happens — the melody — is important, not least because in itself it carries communicative value. It is through form that content comes to us.

My thoughts about matters of this kind have their origin in the time when I trained, when there was a prevailing belief in the good of functionalism and in the beauty of the constructed, which the application of this idea led to. In reaction to the time that preceded, there was a sense of a social need in purification. Rational considerations had the

Om tot een goed ontwerp te komen zal er, met wederzijds respect, een dialoog moeten ontstaan tussen opdrachtgever en ontwerper. Zij zullen elkaar moeten verstaan en vertrouwen, en vooral een gemeenschappelijk verlangen moeten hebben. Verder zal de ontwerper het belang van de boodschap moeten onderkennen en achting moeten hebben voor degene aan wie de boodschap gericht is, om tot de juiste keuze te komen. Want ontwerpen is, zoals veel in dit leven, kiezen.

Kiezen uit een vaak groot aantal mogelijkheden en dat aan de hand van een analyse van de opdracht en een voorstelling van de doelgroep. Echter na selectie blijven er voldoende mogelijkheden over om in onzekerheid te geraken. Iedere keuze immers sluit andere mogelijkheden uit. Dit proces van kiezen zal door moeten gaan tot dat de essentiële ingrediënten overblijven die voor de ontwerper op dat moment, voor dat doel, van belang zijn om tot de uiteindelijke vorm te komen. Tijdens dit proces zijn rationele en emotionele overwegingen aan de orde. Rationele factoren zijn over het algemeen uit de opdracht te destilleren en kunnen ook door beperkingen en mogelijkheden die de techniek ons biedt worden bepaald. Bij gevoelsmatige aspecten ligt dat lastiger, want subjectiever. Bij een goed ontwerp, zo stel ik, moet er in de uitdrukking een zekere spanning en/of harmonie ontstaan tussen functionaliteit en bekoorlijkheid. De inhoud moet overkomen maar de manier waarop, de melodie, is minstens zo belangrijk omdat zij op zichzelf ook een communicatieve waarde in zich draagt. Via de vorm komt de inhoud tot ons.

In mijn opleidingstijd — mijn denken over dit soort zaken vindt daar zijn oorsprong — was er een algemeen heersend geloof in het heil van het functionalisme en de schoonheid

